

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

11. De tempore Habacuc.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Cornelius isto intervallo supputat annos 133. Annus enim quintus à destructione Ierusalem, oritur mihi anno ante Chr. 586. cui additi 138. conficiunt annum ante Chr. 724. in quem sextum Ezechiaz conijcio: at vero anno illo 5. diruta Ierosolyma Cyaxare iam vita functo regnabat Astyages, ac proinde Cyaxares non evertisset Niniuen, nisi inchoatè, quando necem parentis sui vlciscens, copias Assyriorum deleuit, annis vt minimum octo & viginti ante Niniuerfionem.

5. Dictis non aduersatur, quod ex S. Hieronymo Glossa ordinaria transcribit, videlicet, Nahum prophetam ante aduentum regis Assyriorum, qui populum Israel captiuum in suam regionem transtulerat fuisse Hebræorum traditio confirmat. Non enim id intelligitur de eodem rege numero; sed tantum de principe eiusdem regni, q. d. Prophetam Nahum oracula fudisse ante aduentum regis Assyriorum Sennacheribi in Iudæam anno 14. Ezechiaz, post translata à Salmanasare 10. tribus rege eorundem Assyriorum anno 6. Ezechiaz, vt scitè monet Ribera prælud. 2. num. 14.

Explicatur Glossa.

QVÆSTIO XI.
De prophetia Habacuc.

1. Habacuc nullam temporis notam suæ prophetiæ imprimit, sed hæc solum verba præmittit: *Onus quod vidit Habacuc propheta.* Ex ipso vero prophetiæ decursu bene plerique colligunt, hic prædici Chaldæorum euerfionem, vt quomodo prior propheta Nahum, inquit S. Hieronymus in huius prologo, quem Habacuc sequitur vaticinium habuit contra Niniuen & Assyrios, qui vastauerunt 10. tribus, quæ vocabantur Israel, ita Habacuc prophetiam habeat aduersus Babylonem & Nabuchodonosor, à quibus Iuda & Ierusalem templumq; subuersa sunt.

Habacuc vaticinium eius est contra Babylonem.

2. Vnde certo colligimus hunc prophetam longe antiquiorem fuisse Aggezo, Zacharia, Malachia, qui post euerfionem Chaldæorum imperium sua vaticinia ediderunt.

Præcessit Aggeum.

3. Benè etiam aduertunt, Ribera, Bellarminus, Cornelius cum Epiphanius lib. de vita & interitu Prophetarum, Habacuc ante Vitis Ierosolymitanæ excidiū prophetasse. Neq; enim solent prophetae præteritas historias per verba futuri temporis attexere: sed è contrario verbis præteriti temporis denunciare futura, quod hic facit Habacuc cap. i. v. 6. *Ecce ego suscitabo Chaldaeos. gentem agram & velocem ambulantem super latitudinem terra, vt possideat tabernacula non sua.* Et vers. 10. *Et ipse de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi eius erunt.* Quibus verbis prædicit Chaldæorum potentiam & victorias ab illis de Iuda, alijsque gentibus reportandas. Neque enim Habacuc de vno Babyloniorum casu agit, sed etiam de gentibus, quas ipse Nabuchodonosor in suam potestatem

Stante adhuc Ierosolyma claruit.

hh 2

reda

P.
H. Philipp

Chronolo
vet. Testam

A IV

17

redacturus erat. Sic nempe læta quædam tristibus admisceat, in confidendum duarum tribuum, non quod iam captæ essent, inquit Ribera, sed quod manus hostium venissent, contolarentur sese, videntes euenisse liberandis de se Dominus per Prophetam prædixerat, nec dubitarent de eorum Chaldæorum imperio, suaque libertate, ac futuro in patriam reditu, per eundem Vatem prænunciato.

Foris sub
Manasse
propheta
uit: sed in-
terit sub
Ezechia.

4. Ast, sub quo. aut quibus regibus Habacuc propheta partes libere Nonnulli absolute asserunt sub Manasse, paulo post Nahum, & hinc omnino esse sententiam tradit Cornelius, consentientibus Hebraeis. Cassiodorus à Castro, Aria. Vatablo & alijs arbitrantibus hunc prophetam, videntur fuisse qui Manasse impietatem redarguebant. 4. Reg. 21. v. 10. Ego autem tuo meliori iudicio, hæc vaticinia ad illud tempus referenda puto, quod in diebus Iosaphat, Achaz, & Ezechia regum Iuda, ita ut ad minimum sub Iosaphat regum, nempe Ezechia ortus fuerit vaticinari. Esto etiam sub Iosaphat prophetandi officium non deseruerit.

Alii fuit
Habacuc
tempore
Danielis
propheta.

5. Hinc colligimus istum, quo de agimus Habacuc diuersum ab illius propheta fuisse, qui Danieli in lacum Leonum deiecto prandium & ludibrium detulit. Dan. 14. v. 33. Hæc enim Danielis historia, post excedentem solymitanum accidit, vaticinia autem hoc libello descripta, eadem sunt Iosaphat, Ezechia, aut saltem sub Manasse, qui regnavit annos 55. Amos 2. Iosaphat 2. 3. tum secuta est captiuitas 70. annorum: ac proinde Habacuc ad illius tempora non pertigit, eo præsertim vigore, quo messoribus eorum dicitur. Esto aliqui, ut Remigius, Albertus, Hugo, Lyranus vnum eundemque Habacuc fuisse putauerint. Quibus fauere videtur S. Hieronymus hoc interpretari verum non tam ex suo, quam aliorum sensu hanc refert opinionem. Sed enim: si quis recipit scripturam illam, siue non recipit, vtrumque pro nullo est, aut recipit, & iam post factam rem liber Habacuc texitur, aut non recipit, & quasi propheta bit qua ventura cognoscit.

Conclusio.

6. Quocirca sicuti duo fuerunt Abdia, & duo prophetae Michas, & duo filii Semla, de quo, 3. Reg. 22. ver. 8. alter qui vnus est è duodecim prophetis: ita duo diuersi vates communi nomine Habacuc diuersis temporibus florere. Nec video cur senior Habacuc ad Ezechiam non referatur, extra regulam iam sæpius usurpatam, de prophetis, qui nullam in suis vaticinijs assignant.

Habacuc
non fuit
filius Sem
namisidus.

7. Ex dictis colligimus 2. hunc vatem non fuisse illum Sonamisidum quem Helisæus ad vitam reuocauit, 4. Reg. 5. Id enim si verum esset, post Iosaphat cum Helisæo vixisset. Atqui post Iosaphat regnavit Iosaphat.

Chronologicos, & octauum eiusdem annum compleuit Ochozias, Athalia 6. Ioaas 40. Amasias 29. Ozias 52. Ioatham 16. Achaz vt minimū 15. Ezechias 29. ex quibus facile conuincunt anni 195. ab obitu Iosaphat, vsque ad initia regni Manassæ. Si ergo Habacuc ad Manassæ tempora peruenit, vt fert communis auctorum sententia, idem ad annos circiter 200. vitam produxit, quod creditur non est procliuē.

QVÆSTIO XII.

De Sophonia.

1. Sophonias clarè præfatur, *verbum Domini ad se factum, in diebus Iosie, filij Amon regis Iuda.* Primordia regni Iosie, qui 31. annis regnavit, refero ad annum ante Chr. 645. Cornelius ad 644. Aliqui vt Ribera Sophoniam 1. numer. 3. purant Sophoniam vaticinatum ante annum 18. regni Iosie, & suæ coniecturæ hanc afferunt rationem: quia Sophonias inuocatur in idololatriam duarum tribuum: Iosias autem anno 18. regni sui hortatus est Iudæos, vt abiectis idolis, Deum patrum suorum sequerentur, ac quieuitque populus monitis, contracta sunt omnia idola. Verum hanc rationem certo concludere, bene negat Cornelius in Argumento huius prophetiæ. Nam Ieremias ab anno 13. Iosie, cepit, nec sequentibus annis deititit in idola detonare: quia licet publicis idolorum cultus ab Iosia sublatus esset, non deerant tamen, qui priuatim ea detinerent, & colerent. Itaque non constat quoto anno regni Iosie Sanctus hic Propheta suis vaticinijs dederit initium.

2. Opportunè autem occasione huius loci monent aliqui cum S. Hieronymo sub initium cap. 1. Sophon. hinc non fieri mentionem regum Israel: sed tantum regis Iudæiam enim 10. tribus deductæ erant in captiuitatem, sub rege Ezechia, qui fuit parens Manassæ, auus Amonis, proanus Iosie.

3. Bene quidam monent 2. sub eodem rege Iosia vaticinatum Ieremiam, ab anno regni illius decimo tertio. Ierem. 1. v. 2. idcirco Sophoniam & Ieremiam fuisse synchronos. Quod verò Sophonias ordine temporis præponendus sit Barucho, Ezechieli, Danieli, Aggæo, Zachariæ, Malachiæ, demonstrant ea, quæ de ratione temporum cuiuslibet prophetæ suis locis in medium attuli. Baruch scriba Ieremiæ librum suum legit anno 5. ab euerfis Ierosolymis. Ezechiel primum suorum oraculorum fudit, anno 5. transmigrations Iechonia. Ezech. 1. v. 2. Daniel abductus est anno 3. Ioakim: idem ætate adhuc iuuenili existens Sulfannam calumnijs seniorum eripuit, primum somnium Nabuchodonosori interpretatus est, anno 2. non regni sed Monarchiæ ipsius, qua non tantum Chaldæis, sed Ægypto, & multis alijs nationibus imperabat. vt ex Hieronymo, & Iosepho notat Ribera illo prælud. 2. Denique Aggæus, Zacharias, & Malachias

bb 3

post

Sophonias
sub Iosie
propheta
uit.

Regno Is-
raelis iam
destru-
to.

Fuit syn-
chronus
Ieremiæ.

Præfatio
Baruchii.
Danielis.
Aggæi.
Zachariæ.
Malachiæ.